

॥ १६ ॥ नैव न युध्येत अपितु युध्येतैवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ एष्यति गमिष्यति ॥ १८ ॥ १९ ॥ देवेन देवयोग्येन युध्येत ॥ २० ॥ २१ ॥ अहरः त्वत्तवानसि आनैषीः आनीतवानसि यथा उत्साहपूर्वकमेतत्कर्म त्वया कृतं तथैवेदा
नीमपरावृत्तौ युध्यस्वेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ नचेति चकारात्त्रेतापि न भवतीत्यध्याहार्यं अयमर्थः क्रमेण एकं द्वित्रिचतुरं कां कितैः प्रदेशैरंकचतुष्टयवान्पाशो भवति तत्र एकांकः कलिः द्व्यंकोद्वापरः त्र्यंकोद्वापरः चतुरं
कः कृतं तत्र द्यूते पंचस्वीयाः पंच परकीयाश्च दीनारादयः स्थाप्यंते तदितः पाशप्रक्षेपे यद्येकांक उपर्यायाति तर्हि स्वीयेष्वेक एव जितो भवति यदि द्वौ तदा परकीयं दीनारद्वयं स्वीयश्चैको जितः यदि त्र्यंक उपरि पतेत्तदा पर

वैरांतकरणोजिष्णुर्ननः शेषं करिष्यति ॥ १६ ॥ नैष देवान्न गंधर्वान्न सुरान्न चराक्षसान् ॥ भयादिहनयुध्येत कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ १७ ॥ यं यमेषो तिसंक्रुद्धः संग्रामे
निपतिष्यति ॥ वृक्षं गरुत्मान्वेगेन विनिहत्य तमेष्यति ॥ १८ ॥ त्वत्तो विशिष्टं वीर्येण धनुष्यमरराट्समं ॥ वासुदेवसमं युद्धे तं पार्थको न पूजयेत् ॥ १९ ॥ देवं देवेन यु
ध्येत मानुषेण च मानुषं ॥ अस्त्रं त्यजेण यो हन्यात्कोर्जुनेन समः पुमान् ॥ २० ॥ पुत्रादनंतरं शिष्य इति धर्मविदो विदुः ॥ एतेनापि निमित्तेन प्रियो द्रोणस्य पांडवः
॥ २१ ॥ यथा त्वमकरोर्धूतमिंद्रप्रस्थं यथा हरः ॥ यथानैषीः सभां कृष्णां तथा युध्यस्व पांडवं ॥ २२ ॥ अयं ते मातुलः प्राज्ञः क्षत्रधर्मस्य कोविदः ॥ दुर्धूतदेवी गांधारः
शकुनिर्युध्यतामिह ॥ २३ ॥ नाक्षान् क्षिपति गांडीवं न कृतं द्वापरं न च ॥ ज्वलतो निशितान्बाणांस्तान् क्षिपति गांडिवं ॥ २४ ॥ नहि गांडीवनिर्मुक्तागार्धपक्षाः
सुतेजनाः ॥ नांतरेष्ववतिष्ठते गिरीणामपि दारणाः ॥ २५ ॥ अंतकः पवनो मृत्युस्तथाग्निर्वडवामुखः ॥ कुर्युरेते कचिच्छेपं न तु क्रुद्धो धनंजयः ॥ २६ ॥ यथा सभायां
द्यूतं त्वं मातुलेन सहाकरोः ॥ तथा युध्यस्व संग्रामे सौवलेन सुरक्षितः ॥ २७ ॥ युध्यंतां कामतो यो धानाहं यो तस्येधनंजयं ॥ मत्स्योत्थस्माभिरायोध्यो यद्यागच्छेद्द्रवां
पदं ॥ २८ ॥ इ० वि० गोहरणप० द्रौणिवाक्यं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ भीष्म उवाच साधु पश्यति वै द्रौणिः रूपः साध्वनुपश्यति ॥ कर्णस्तु क्षत्रधर्मे
ण केवलं योद्गुमिच्छति ॥ १ ॥ आचार्यो नाभिवक्तव्यः पुरुषेण विजानता ॥ देशकालौ तु संप्रेक्ष्य यो द्वयमिति मेमतिः ॥ २ ॥ यस्य सूर्यसमाः पंच सपत्नाः स्युः प्रहा
तेजः संजननाय तत् ॥ आचार्यपुत्रः क्षमतां महत्कार्यमुपस्थितं ॥ ५ ॥ नायं कालो विरोधस्य कौंतेये समुपस्थिते ॥ क्षंतव्यं भवता सर्वमाचार्येण रूपेण च ॥ ६ ॥

कीयं त्रयं स्वीयं च त्रयं जितं चतुरंकस्योपरि पतने सर्वे पि स्वीयाः परकीयाश्च जिता भवंति तथा च कलिपाते जयो नास्ति द्वापरादिपाते उत्तरोत्तरवत्प्राजयोस्ति तेन गांडीवस्थाः शराः सर्वथानजया बहा इत्यर्थः ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इ० वि० नै० भा० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ साध्विति ॥ १ ॥ २ ॥ यस्य दुर्योधनस्य पंचपांडवाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ यत्तु अबोचदाचार्यस्य निदारूपं तत्तस्यैव तेजः संजननायैव न तु द्वेषात् ॥ ५ ॥ ६ ॥